

Když se Pán Ježíš po zázračném nasycení odpoutal od zástupů, odpověděli na to lidé tím, že ho opět v jeho samotě přepadli. Nechtějí přijít o další přiděl chleba zdarma, a proto ho hledají. Ale Pán Ježíš ví, že nehledají jeho, ale hmotný chléb, který, jakmile je stráven v žaludku, pomíjí, a proto musí být znovu opatřován. Pán Ježíš je vyzývá, aby hledali chléb, který nepomíjí a který dává člověku věčný život.

Takový nepomíjející chléb pro věčný život jim dá, až přinese oběť za spásu světa. Bude to Jeho tělo a krev, jež budou v církvi rozdávány, až bude Pán Ježíš oslaven. Předobrazem tohoto svátostného chleba byla mana, kterou se Izraelité sytili na poušti cestou do Zaslíbené země. Eucharistický chléb je pak posilou křesťanům na cestě do věčné spásy.

Někteří lidé očekávají od náboženství na zemi bezstarostný život a hmotný blahobyt a po smrti do nebe. Když se však ve svém očekávání zklamou, viní za to Boha, víru, náboženství. My ale nesmíme ve víře hledat sebe a svůj prospěch, nýbrž Boha a jeho slávu. A právě posilou při plnění tohoto jistě nelehkého úkolu je nám svátost eucharistie. Proto se ji snažme přijímat často a pravidelně.